

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 26/11
Люксембург, 29 март 2011 г.

Решение по съединени дела C-201/09 P ArcelorMittal
Luxembourg/Комисия и C-216/09 P Комисия/ArcelorMittal Luxembourg;
Решение по дело C-352/09 P ThyssenKrupp Nirosta/Комисия

**Съдът потвърждава решенията на Комисията за налагане на глоби от
10 милиона евро на ArcelorMittal Luxembourg и 3,17 милиона евро на
ThyssenKrupp Nirosta за антиконкурентното им поведение**

*След изтичането на срока на действие на Договора за ЕОВС Комисията може да
приложи относно нарушения на Договора за ЕОВС процесуалноправни норми, приети въз
основа на Договора за ЕО*

През 1994 г., Комисията е наложила глоби на предприятията, участвали в картел на пазара на стоманени греди, сред които предприятия е ArcelorMittal Luxembourg (по-рано ARBED). Комисията е приела това решение¹ на основание Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана (ЕОВС), който установява особен режим на конкуренция в стоманодобивния сектор.

Въз основа на същия този Договор с решение, прието през 1998 г.², Комисията е санкционирала ThyssenKrupp Nirosta (по-рано ThyssenKrupp Stainless) за участието му в картел в сектора на плосковалцуваните продукти от неръждаема стомана (надбавки за легиращи материали).

След като двете предприятия са оспорили тези решения, Общият съд и Съдът са ги отменили съответно през 2003 г. и 2005 г. поради нарушения на правото на защита³.

След това Комисията е решила да образува нови производства за същите нарушения на Договора за ЕОВС. Така с решение от 8 ноември 2006 г.⁴ Комисията е приела, че от 1 юли 1988 г. до 16 януари 1991 г. ArcelorMittal Luxembourg и дъщерните му дружества са участвали в поредица от споразумения и съгласувани практики, които са имали за предмет или за резултат фиксиране на цените, разпределяне на квоти и обмен на информация на разглеждания пазар. На това основание Комисията им е наложила глоба от 10 милиона евро.

С решение от 20 декември 2006 г.⁵ Комисията е приела по отношение на ThyssenKrupp, че това дружество е нарушило правилата на конкуренция, като е изменяло и прилагало по съгласуван начин референтните стойности на формулата за изчисление на надбавките за легиращи материали и на това основание му е наложила глоба от 3,17 милиона евро.

¹ Решение 94/215/ЕОВС от 16 февруари 1994 година относно производство за прилагане на член 65 от Договора за ЕОВС относно споразуменията и съгласуваните практики, в които участват европейските производители на греди.

² Решение 98/247/ЕОВС от 21 януари 1998 година относно производство съгласно член 65 от Договора за ЕОВС (преписка IV/35.814 — Надбавки за легиращи материали).

³ Решение на Съда от 2 октомври 2003 г. по дело Krupp Thyssen Stainless и др./Комисия, T-45/98 и T-47/98, Решение на Съда от 14 юли 2005 г. по дело ThyssenKrupp/Комисия, C-65/02 P и C-73/02 P.

⁴ Решение С (2006) 5342 окончателен на Комисията от 8 ноември 2006 година относно производство съгласно член 65 от Договора за ЕОВС във връзка със споразумения и съгласувани практики, в които участват европейските производители на греди (преписка COMP/F/38.907 — Стоманени греди).

⁵ Решение на Комисията от 20 декември 2006 година относно производство съгласно член 65 от Договора за ЕОВС (преписка COMP/F/39.234 — Надбавки за легиращи материали, повторно приемане).

В тези нови решения Комисията е приложила материалноправните норми на Договора за ЕОБС, макар срокът му на действие да е изтекъл на 23 юли 2002 г., доколкото фактите са настъпили преди тази дата. За разлика от това, що се отнася до процесуалноправните норми и до нейната собствена компетентност да приема налаганите санкции, Комисията се е основала на правна уредба, приета на базата на Договора за ЕО след изтичането на срока на действие на Договора за ЕОБС⁶.

Сезиран от групата ArcelorMittal и от ThyssenKrupp, Общият съд е отменил решението на Комисията, доколкото то се отнася до дъщерните дружества на ArcelorMittal Luxembourg, тъй като по отношение на тях нарушението е погасено по давност. Общият съд обаче е отхвърлил всички правни основания, изтъкнати от дружеството майка ArcelorMittal Luxembourg⁷ и от ThyssenKrupp⁸.

Пред Съда тези две дружества оспорват по-конкретно извода на Общия съд, че след изтичането на срока на действие на Договора за ЕОБС Комисията може да им наложи глоба за нарушения, извършени преди изтичането на този срок, въз основа на материалноправните норми на Договора за ЕОБС във връзка с приетите впоследствие, на базата на Договора за ЕО, процесуални разпоредби и разпоредби относно компетентността.

Най-напред, **относно компетентността на Комисията**, Съдът счита, че би противоречало на целта и съгласуваността на Договорите и би било несъвместимо с приемствеността в правния ред на Съюза Комисията да няма компетентност да осигури еднаквото прилагане на свързаните с Договора за ЕОБС норми, които продължават да пораждат последици дори след изтичането на неговия срок на действие.

По-нататък Съдът уточнява, че изискванията по-специално относно принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания налагат **предвидените в Договора за ЕОБС материалноправни норми** да се прилагат в конкретния случай. Към момента на настъпване на фактите този Договор е предвиждал ясно правно основание за наложените санкции, така че предприятията не може да не са знаели за последиците от своето поведение.

По-конкретно Съдът приема, че доколкото още преди момента на настъпване на фактите Договорите определят нарушенията, както и естеството и тежестта на санкциите, които могат да се налагат за тях, предприятие, което полага дължимата грижа, в нито един момент не може да не знае за последиците от своето поведение, нито може да разчита на обстоятелството, че **замяната на правната рамка на Договора за ЕОБС с тази на Договора за ЕО** би довела до възможност да избегне всяка санкция.

Относно правното основание за приемането на санкции и приложимите процесуални разпоредби Съдът напомня, че санкциите трябва да почиват на правно основание, което е в сила към момента на тяхното приемане. Също така по правило процесуалноправните норми трябва да се прилагат от момента на влизането им в сила.

От една страна Съдът заключава, че компетентността на Комисията да налага глоби произтича от правните норми, приети въз основа на Договора за ЕО, и че производството трябва да бъде проведено съгласно тези правни норми. От друга страна Съдът установява, че материалноправната разпоредба, предвиждаща приложимата санкция, се съдържа в Договора за ЕОБС.

Ето защо, **Съдът отхвърля правните основания и доводи, изтъкнати от ArcelorMittal Luxembourg и от ThyssenKrupp, и потвърждава решенията на Общия съд.**

⁶ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора.

⁷ Решение на Общия съд от 31 март 2009 г. по дело ArcelorMittal и др./Комисия, Т-405/06.

⁸ Решение на Общия съд от 1 юли 2009 г. по дело ThyssenKrupp Stainless/Комисия, Т-24/07.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708